

**Agentes de Aduanas
Consignatarios de Buques**

VALIENTE Y BRU

Comisionistas de Tránsitos
Almacenes para depósitos de mercancías
Servicios Combinados
Agentes de la Equitativa
Corresponsales en todos los Puertos

— SUCURSALES EN —

Gandía y Denia

DIRECCIONES:

Despacho: Avenida del Puerto, 364

Telegramas: Valbrú-Grao

Teléfonos: 30548, 30549 y 30550

Code A. B. C. 5ª edición

◆ ◀ Grao-Valencia ▶ ◆

Alguns poemes menors

I

EL MEU POBLE, DE NIT

Cenyit de llums incertes, obert a les
solicitations de la nit pura
en què una lluna fina t'assegura
carícia amatent de vellut i ales,
et venç, oh poble, la dolçor nutricia
d'aquesta terra teva, blanament.
Aigua i cel en diàleg indolent
van pastant-te miracles de clarícia.

Surant pertot, levíssim, s'endevina
un tremor graciós de tarongina
sobre el baf cast, calent, de les marjals.

I hi ha quietud dòcil d'hora antiga,
i hom sent com és més dura i més amiga
la veu alleluiant dels vents pairals.

II

GRILLS

Així brosta, escuma viva
d'un fix costum de remors,
balba d'altres serenors
o de lluna, aquesta aspriva
processó de noses, càstig
de terrats i sons dolents,
que llença roses de fàstic
contra l'alba: oh crit que en cada
cantó obre estius diferents
i en cada perfil es bada!

III

CANÇÓ INACABADA

Des del seu recó el cel escampa
un atzur de diumenge, vastíssim,
quietament.

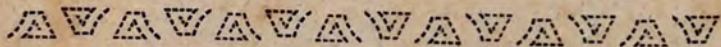
Déu va desfent-se
en roses noves, llunyanes,
i els rossinyols de sempre...

Mira, amor, mira quin vol,
quin pregon i tebi vol cerca ma veu
en ta veu recent collida!

Hi ha més abril als teus ulls
que en aquestes ribes dolces
de la tarda.

I acabo de sentir-me l'ànima
molt propet de mi,
quasi en els teus llavis!

JOAN FUSTER

FILOSOFIA DEL LLENGUATGE

ELS RENEGATS

(Conte)

En Joan de Capadins, Senyor de Bufareny, personatge reblit d'honors, de pergamins, d'armadures, panòpies i records d'antiguetat de mantes generacions de noblessa i cavalleria, gaudi de la benahurança estranya de restar isolat, amb tota la contrada —castells, viles, hórtes, camps i serres— que el patia com Cap absolut i indiscutible, en mig d'aquells ensangotats sorolls del començament del segle XVIII entre "maulets" i "botiflers", liquidats com tothom coneix en la rota d'Almansa. Abstingut de prendre partit per qualsevol dels dos bàndols en lluita, En Joan de Capadins pogué lliurar-se —i es lliurà de tota l'ànima— a l'estudi quasi científic de l'aspecte utilitari que d'aquell incivil aldarull hauria de vessar-se tot així que els partidaris d'En Felip V o de l'Arxiduc assoliren el llorer de la victòria. Es a dir: lo Senyor de Bufareny, sortossament aïllat de les angúnies i esfereiments de la guerra, no tingué altra feina que desenrotllar al llarg del conflicte que la preparació astuciosa i detallada de l'homenatge de fidelitat i adhesió en llaor d'aquell dels adversaris que aconseguira el triomf. Car ell, amb una fonda sabiesa de motiu jueta, pensava i repensava:

Sempre, qui guanya el gonfaló,
guanya també el dret a la raó.

I no pergué el temps. A l'endemà de la batalla d'Almansa, així que tornaren els correus que amb missió d'observadors havia despatxat en temps i l'assabentaren del resultat de la feta, manà preparar tota sort de pengeroles, senyeres,